

S m l o u v a

mezi

Českou republikou

a

Rumunskem

o sociálním zabezpečení

Česká republika a Rumunsko, dále jen „smluvní státy“,
vedeny přáním upravit a rozvíjet vztahy mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení,
se dohodly takto:

ČÁST I - V š e o b e c n á u s t a n o v e n í

Článek 1 - Definice

1. Pro účely této smlouvy:
 - a) výraz „právní předpisy“ znamená zákony a jiné právní předpisy platné na území každého ze smluvních států a týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2;
 - b) výraz „příslušný úřad“ znamená:
 - pokud jde o Českou republiku: Ministerstvo práce a sociálních věcí a Ministerstvo zdravotnictví;
 - pokud jde o Rumunsko: Ministerstvo práce a sociální solidarity a Ministerstvo zdravotnictví a rodiny;
 - c) výraz „instituce“ znamená orgán nebo úřad, kterému na území každého ze smluvních států přísluší provádění právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení;
 - d) výraz „kompetentní instituce“ znamená instituci, k jejíž tíži jsou poskytovány dávky;
 - e) výraz „dávky“ znamená všechny peněžité i věcné dávky poskytované z veřejných fondů v odvětvích uvedených v článku 2;
 - f) výraz „věcné dávky“ znamená služby zdravotní péče, léky a zdravotnický materiál;
 - g) výraz „bydliště“ znamená obvyklé bydliště;
 - h) výraz „pobyt“ znamená přechodné bydliště;
 - i) výraz „doby pojištění“ znamená doby placení příspěvků a doby postavené jim na roveň získané podle právních předpisů každého ze smluvních států;
 - j) výraz „uprchlík“ má význam, který mu dává článek 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, podepsané v Ženevě 28. července 1951, a článek 1, odstavec 2 Protokolu o právním postavení uprchlíků, podepsaného v New Yorku 31. ledna 1967;
 - k) výraz „osoba bez státní příslušnosti“ má význam, který mu dává článek 1 Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti, podepsané v New Yorku 28. září 1954;

- 1) výraz „rodinní příslušníci“ znamená osoby takto určené nebo za takové považované právními předpisy prováděnými kompetentní institucí.
2. Ostatní termíny a výrazy v této smlouvě mají význam, který jim náleží podle právních předpisů každého smluvního státu.

Článek 2 - Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje:

a) v Rumunsku na právní předpisy upravující:

- i. náhrady při pracovní neschopnosti v důsledku běžných nemocí, úrazů utrpěných mimo pracoviště, nemocí z povolání a pracovních úrazů;
- ii. peněžité dávky k obnovení pracovní schopnosti;
- iii. náhrady v mateřství;
- iv. náhrady při výchově a ošetřování nemocného dítěte;
- v. starobní důchody;
- vi. předčasné starobní důchody;
- vii. invalidní důchody;
- viii. důchody pozůstalých;
- ix. pohřebné;
- x. dávky v nezaměstnanosti;
- xi. státní přídavek na děti;
- xii. věcné dávky v nemoci a mateřství.

b) v České republice na právní předpisy upravující:

- i. dávky v nemoci a mateřství;
- ii. dávky při invaliditě;
- iii. dávky ve stáří;
- iv. dávky pozůstalých;
- v. dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání;
- vi. pohřebné;
- vii. dávky v nezaměstnanosti;
- viii. přídavek na dítě.

2. Tato smlouva se vztahuje také na právní předpisy upravující, nahrazující, měnící nebo doplňující ty právní předpisy týkající se dávek, jež jsou uvedeny v odstavci 1.

3. Tato smlouva se nevztahuje na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení, nedohodnou-li se příslušné úřady jinak.

4. Ve vztahu mezi smluvními státy se bude přihlížet k závazkům vyplývajícím z mezinárodních smluv druhého smluvního státu se třetími státy, pokud se jedná o závazky týkající se důchodů.

Článek 3 - Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na všechny osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států, stejně jako na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé v rozsahu, v jakém odvozují svá práva od těchto osob.

Článek 4 - Rovnost nakládání

Nestanoví-li tato smlouva jinak, budou mít dále uvedené osoby stejná práva a stejné povinnosti podle právních předpisů každého smluvního státu, jako jeho vlastní občané:

- a) občané druhého smluvního státu;
- b) uprchlíci a osoby bez státní příslušnosti;
- c) pozůstalí a rodinní příslušníci osob uvedených pod písmeny a) a b), pokud jde o práva odvozená od těchto osob.

Článek 5 - Export dávek

1. Nestanoví-li tato smlouva jinak, žádá z ustanovení právních předpisů jednoho ze smluvních států, podmiňující přiznání a výplatu dávek bydlištěm příjemce na jeho území, neplatí v případě, že příjemce bydlí na území druhého smluvního státu.

2. Ustanovení odstavce 1 neplatí pro:

- a) dávky v nezaměstnanosti;
- b) přiznání nároku na plný invalidní důchod poskytovaný podle českých právních předpisů osobám, u nichž plná invalidita vznikla před dosažením 18 let věku, a které nebyly pojištěny po potřebnou dobu;
- c) přídavky na děti.

Článek 6 - Vyloučení překrývání dávek

1. Tato smlouva nezakládá ani nezachovává právo na dvě nebo více dávek stejného druhu kryjících stejné riziko z titulu téže doby pojištění.

2. Ustanovení odstavce 1 neplatí pro dávky v invaliditě, ve stáří, pro pozůstalé (důchody) či při nemoci z povolání, které přiznávají kompetentní instituce obou smluvních států podle ustanovení článku 19 a článku 24 písmeno b).

ČÁST II - Používání právních předpisů

Článek 7 - Všeobecné pravidlo

Nestanoví-li tato smlouva jinak, osoba výdělečně činná na území některého ze smluvních států podléhá pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.

Článek 8 - Vyslání pracovníci

Osoba zaměstnaná na území jednoho smluvního státu, která je vyslána svým zaměstnavatelem k výkonu určité práce pro tohoto zaměstnavatele na území druhého smluvního státu, podléhá po dobu této práce nadále právním předpisům prvního smluvního státu za podmínky, že předpokládaná doba této práce nepřesáhne dobu 24 měsíců.

Článek 9 - Zaměstnanci podniků mezinárodní dopravy

Osoba zaměstnaná podnikem mezinárodní dopravy s registrovaným ústředím na území jednoho smluvního státu podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu. Avšak:

a) osoba zaměstnaná pobočkou nebo stálým zastoupením uvedeného podniku podléhá právním předpisům smluvního státu, na jehož území se taková pobočka nebo stálé zastoupení nachází;

b) osoba zaměstnaná na území smluvního státu, kde bydlí, podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu, a to i v případě, že podnik, který ji zaměstnává, nemá na tomto území registrované ústředí, pobočku ani stálé zastoupení.

Článek 10 - Členové posádky námořních lodí

Osoba výdělečně činná na palubě námořní lodi plující pod vlajkou některého ze smluvních států podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu.

Článek 11 - Státní úředníci

Státní úředníci a osoby za takové považované podléhají právním předpisům smluvního státu, v jehož správě jsou zaměstnáni.

Článek 12 - Členové diplomatických misí a konzulárních úřadů

Členové diplomatických misí a konzulárních úřadů podléhají ustanovením Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

Článek 13 - Výjimky z ustanovení článků 7 až 12

Příslušné úřady obou smluvních států, nebo jimi pověřené instituce, mohou po dohodě učinit na žádost výjimky z ustanovení článků 7 až 12 za podmínky, že na osobu, které se žádost týká, se budou vztahovat právní předpisy některého ze smluvních států.

Část III - Zvláštní ustanovení pro jednotlivé druhy dávek

Kapitola 1 - Dávky v nemoci a mateřství

Článek 14 - Sčítání dob pojištění

Je-li pro nárok na dávky podle právních předpisů jednoho ze smluvních států potřebná určitá doba pojištění, přihlédne kompetentní instituce tohoto smluvního státu v nezbytném rozsahu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by byly získány podle právních předpisů prvního smluvního státu.

Článek 15 - Poskytování dávek

1. Osoba, která získala nárok na dávky podle právních předpisů jednoho smluvního státu, obdrží na území druhého smluvního státu

- věcné dávky od instituce tohoto druhého smluvního státu podle jeho právních předpisů tak, jako by tam byla pojištěna, avšak jen v nezbytném rozsahu, pokud zdravotní stav dotyčné osoby vyžaduje neodkladné poskytnutí takových dávek,

- peněžité dávky přímo od kompetentní instituce prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů.

2. Se souhlasem kompetentní instituce prvního smluvního státu mohou být věcné dávky na území druhého smluvního státu poskytnuty i nad nezbytný rozsah uvedený v odstavci 1.

3. Poskytnutí protetických pomůcek a jiných věcných dávek vyšší hodnoty závisí vždy na souhlase kompetentní instituce prvního smluvního státu s výhradou případů, kdy poskytnutí je pro zabránění ohrožení života nebo zdraví oprávněné osoby nezbytné a neodkladné.

Článek 16 - Zdravotní pojištění důchodců

Osoby pobírající důchod z důchodového pojištění jednoho nebo obou smluvních států odvádějí příspěvky a mají nárok na věcné dávky podle právních předpisů toho smluvního státu, na jehož území mají své bydliště.

Článek 17 - Úhrada nákladů za věcné dávky

1. Kompetentní instituce jednoho smluvního státu uhradí instituci druhého smluvního státu náklady dávek poskytnutých ve všech případech podle článku 15, s výjimkou správních nákladů.

2. Výši nákladů určenou k úhradě kompetentní institucí stanovuje instituce, která dávky poskytla, v cenách účtovaných za poskytnutí dávek vlastním pojištěncům.

3. Příslušné úřady dohodnou technické otázky poskytování dávek a závazný způsob hrazení nákladů mezi institucemi smluvních států. Za účelem administrativního zjednodušení mohou též dohodnout, že pro všechny případy nebo pro určitou skupinu případů se namísto zúčtování úhrad v každých jednotlivých konkrétních případech použije paušálních plateb.

Kapitola 2 - Dávky v invaliditě, ve stáří a pozůstalých

Článek 18 - Sčítání dob pojištění

1. Závisí-li podle právních předpisů jednoho ze smluvních států nárok na dávky na získání určitých dob pojištění, přihlédne instituce provádějící tyto právní předpisy, je-li to nezbytné, i k nepřekrývajícím se dobám pojištění získaným podle obdobných právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by se jednalo o pojištění podle právních předpisů prvního smluvního státu.

2. Jestliže právní předpisy jednoho ze smluvních států podmiňují přiznání některých dávek získáním určitých dob v povoláních krytých zvláštní soustavou, nebo v určitém povolání nebo zaměstnání, budou pro přiznání těchto dávek vzaty v úvahu doby získané podle právních předpisů druhého smluvního státu v rámci odpovídající soustavy nebo, pokud taková soustava neexistuje, ve stejném povolání, případně ve stejném zaměstnání.

3. Jestliže právní předpisy jednoho ze smluvních států podmiňují přiznání dávek tím, že se na dotyčnou osobu, nebo v případě dávek pozůstalých na zemřelého, vztahovaly v době naplnění rizika tyto právní předpisy, bude se tato podmínka považovat za splněnou, pokud se v té době na dotyčnou osobu, případně zemřelého, vztahovaly právní předpisy druhého smluvního státu, nebo pokud dotyčná osoba nebo pozůstalý může uplatňovat nárok na odpovídající dávky podle právních předpisů druhého smluvního státu.

4. Jestliže podle právních předpisů jednoho ze smluvních států je doba vyplácení důchodu určující pro stanovení nároku na dávku, kompetentní instituce tohoto státu vezme za tím účelem v úvahu veškeré doby, během kterých byl vyplácen důchod podle právních předpisů druhého smluvního státu.

5. Jestliže právní předpisy jednoho ze smluvních států podmiňují poskytování invalidních dávek tím, že dotyčná osoba v určitém období pobírala dávky při pracovní

neschopnosti nebo invalidní dávky, budou pro tento účel vzaty v úvahu veškeré doby pobírání takových dávek podle právního předpisů druhého smluvního státu.

Článek 19 - Přiznání dávek (výpočet „pro rata temporis“)

1. Jestliže dotyčná osoba splňuje podle právních předpisů některého smluvního státu podmínky pro nárok na dávku bez zřetele k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, kompetentní instituce stanoví dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí.

2. Jestliže dotyčná osoba splňuje podle právních předpisů některého smluvního státu podmínky nároku na dávku pouze se zřetelem k ustanovením článku 18, kompetentní instituce vypočte dávku takto:

- a) vypočte teoretickou výši dávky, která by byla vyplácena, kdyby všechny doby pojištění byly získány podle právních předpisů, které provádí;
- b) pokud výše dávky není závislá na délce získaného pojištění, bude tato výše považována za teoretickou výši uvedenou pod písmenem a);
- c) poté na základě teoretické výše vypočtené podle ustanovení písmena a), nebo případně písmene b), stanoví skutečnou výši dávky určené k výplatě dotyčné osobě podle poměru dob získaných před naplněním rizika podle právních předpisů, které provádí, a celkovou dobou získanou před naplněním rizika podle právních předpisů obou smluvních států;

3. Pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet dávky se doby pojištění získané podle právních předpisů druhého smluvního státu vylučují.

4. Je-li výše dávky vypočítávána se zřetelem k počtu rodinných příslušníků nebo pozůstalých takové osoby, vezme kompetentní instituce v úvahu rodinné příslušníky nebo pozůstalé bydlící na území druhého smluvního státu.

Článek 20 - Doby pojištění kratší než jeden rok

1. Nedosahuje-li celková doba pojištění získaná podle právních předpisů smluvního státu jeden rok a nevznikne-li na jejím základě podle těchto právních předpisů nárok na dávku, pak bez zřetele k ustanovením článku 19 nebude instituce tohoto smluvního státu povinna přiznat za tyto doby dávku.

2. Doby pojištění uvedené v předchozím odstavci započte instituce druhého smluvního státu, jako by se jednalo o doby pojištění získané podle právních předpisů, které provádí.

Kapitola 3 - Pohřebné

Článek 21 - Poskytování pohřebného

1. Pohřebné se poskytuje výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

2. Pokud by nárok na pohřebné vznikl podle právních předpisů obou smluvních států:

- a) dávka bude poskytnuta pouze podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území došlo k úmrtí; nebo
- b) pokud k úmrtí nedošlo na území žádného ze smluvních států, dávka bude poskytnuta kompetentní institucí, u níž byla osoba před svým úmrtím naposledy pojištěna.

Kapitola 4 - Dávky při pracovních úrazech a nemocích z povolání

Článek 22 - Poskytování peněžitých dávek

1. Dávky při pracovních úrazech a nemocích z povolání poskytuje kompetentní instituce smluvního státu, jehož právním předpisům osoba podléhala v době, kdy došlo k pracovnímu úrazu nebo kdy naposledy vykonávala činnost, která mohla způsobit vznik nemoci z povolání.

Instituce druhého smluvního státu poskytuje pouze dávky náležející v případě úrazů a nemocí z obecných příčin podle právních předpisů, které provádí, se zřetelem k ustanovením této smlouvy.

2. Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu je poskytnutí dávek podmíněno tím, že daná nemoc byla poprvé zjištěna na jeho území, bude se tato podmínka považovat za splněnou, pokud byla nemoc poprvé zjištěna na území druhého smluvního státu.

3. Jestliže právní předpisy jednoho smluvního státu podmiňují nárok na dávky tím, že činnost způsobující nemoc z povolání byla vykonávána po určitou dobu, budou pro to vzaty v úvahu veškeré doby podobného zaměstnání vykonávaného podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 23 – Věcné dávky

Věcné dávky budou poskytovány a uhrazovány podle ustanovení Části III, Kapitoly 1 této smlouvy.

Článek 24 - Poskytování peněžitých dávek při zhoršení nemoci z povolání

Pokud osoba pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání poskytované kompetentní institucí jednoho ze smluvních států a uplatňuje nárok na dávky v důsledku zhoršení nemoci způsobeného výkonem činnosti na území druhého smluvního státu, která může způsobit takovou nemoc, platí tato ustanovení:

a) dávky poskytuje nadále instituce prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů bez přihlídnutí ke zhoršení nemoci, a

b) instituce druhého smluvního státu poskytne dávku v částce odpovídající rozdílu mezi výší dávky náležející po zhoršení nemoci a výší dávky, která by náležela podle právních předpisů, které provádí, před zhoršením nemoci.

Kapitola 5 - Dávky v nezaměstnanosti

Článek 25 - Sčítání dob pojištění a poskytování dávek

1. Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí nárok na dávky nebo délka jejich poskytování na získání určité doby pojištění, kompetentní instituce tohoto smluvního státu přihlédne v nezbytném rozsahu i k nepřekrývajícím se dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu tak, jako by to byly doby získané podle právních předpisů prvního smluvního státu.

2. Dávky poskytuje kompetentní instituce smluvního státu, na jehož území má dotyčná osoba bydliště; pro stanovení jejich výše bere v úvahu pouze výdělků z činnosti na území tohoto smluvního státu a – pokud by takových nebylo nebo nedosahovaly úroveň minimální mzdy – dávka se vyměří z minimální mzdy stanovené právními předpisy tohoto smluvního státu.

Kapitola 6 - Přídavky na děti

Článek 26 – Poskytování přídavků na děti

1. Přídavky na děti se poskytují výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

2. Jsou-li splněny podmínky pro poskytnutí přídavků na děti podle právních předpisů obou smluvních států, poskytnou se pouze podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území má dítě bydliště.

Část IV - Různá ustanovení

Článek 27 - Administrativní opatření a spolupráce

1. Příslušné úřady smluvních států upraví postupy a přijmou opatření nezbytná k provádění této smlouvy.

2. Příslušné úřady:

- a) sjednají pro používání této smlouvy správní ujednání;
- b) informují se vzájemně o změnách právních předpisů smluvních států;
- c) určí styčná místa k ulehčení styku mezi institucemi smluvních států.

3. Příslušné úřady a instituce obou smluvních států si poskytují vzájemnou pomoc ve všech otázkách týkajících se provádění této smlouvy tak, jako by se jednalo o záležitosti při provádění jejich vlastních právních předpisů. Tato pomoc bude bezplatná.

4. Jestliže u osoby bydlící nebo pobývající na území jednoho smluvního státu, která uplatnila nárok nebo pobírá dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu, je potřeba provést lékařské vyšetření, zajistí toto vyšetření na své náklady instituce v místě bydliště nebo pobytu prvního smluvního státu na žádost kompetentní instituce druhého smluvního státu.

5. Veškeré informace o osobách zasílané podle této smlouvy z jednoho smluvního státu do druhého budou považovány za důvěrné a mohou být použity pouze pro účely provádění této smlouvy.

Článek 28 – Používání úředních jazyků

1. Úřady a instituce smluvních států mohou při provádění této smlouvy komunikovat mezi sebou ve svých úředních jazycích a také v jazyce anglickém.

2. Žádná žádost nebo dokument nesmějí být odmítnuty z důvodu, že jsou napsány v úředním jazyce druhého smluvního státu.

Článek 29 – Osvobození od poplatků a ověřování

1. Zakládají-li právní předpisy jednoho ze smluvních států plné nebo částečné osvobození od soudních, konzulárních nebo správních poplatků, platí toto osvobození pro veškeré dokumenty předkládané podle právních předpisů druhého smluvního státu pro provádění této smlouvy.

2. Všechna sdělení, dokumenty a osvědčení jakéhokoli druhu, jež jsou nutné pro provádění této smlouvy, budou zproštěny ověřování diplomatickými nebo konzulárními úřady.

Článek 30 - Podávání žádostí nebo odvolání

Všechny žádosti nebo odvolání, které mají být podle právních předpisů jednoho smluvního státu předloženy v určité lhůtě instituci tohoto smluvního státu, jsou považovány za podané včas, pokud byly v této lhůtě předloženy odpovídající instituci druhého smluvního státu.

Článek 31 - Vrácení přeplatků

Instituce smluvních států se dohodnou na zúčtování případných přeplatků na dávkách.

Článek 32 – Vykonávací řízení

1. Vykonatelná rozhodnutí soudu jednoho smluvního státu, stejně jako vykonatelné listiny vydané úřadem nebo institucí jednoho smluvního státu, týkající se příspěvků na sociální zabezpečení a jiných pohledávek, budou uznány na území druhého smluvního státu.

2. Uznání může být odmítnuto pouze v případě, pokud by nebylo v souladu s veřejným pořádkem smluvního státu, na jehož území má být uznání rozhodnutí nebo listiny provedeno.

3. Vykonatelná rozhodnutí a listiny uznané podle odstavce 1 tohoto článku budou vykonány na území druhého smluvního státu. Vykonávací řízení bude provedeno v souladu s právními předpisy upravujícími výkon takových rozhodnutí a listin smluvního státu, na jehož území k němu dochází. Rozhodnutí či listina bude opatřena doložkou vykonatelnosti.

4. Nedoplatky na příspěvcích instituci jednoho smluvního státu mají při konkurzním nebo vyrovnávacím řízení na území druhého smluvního státu stejnou přednost, jako obdobné pohledávky na území tohoto smluvního státu.

Článek 33 - Měna pro provádění plateb

1. Výplata veškerých dávek podle této smlouvy může být provedena v měně smluvního státu, jehož kompetentní instituce dávky poskytuje.

2. Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskuteční ve volně směnitelných měnách.

Článek 34 - Řešení sporů

1. Veškeré spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy budou urovnány jednáním mezi příslušnými úřady nebo institucemi smluvních států.

2. Nepodaří-li se urovnat spory podle předchozího odstavce, vyvinou smluvní státy přiměřené úsilí k nalezení řešení sporů.

Část V - Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 35 – Přechodná ustanovení

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky za dobu před jejím vstupem v platnost.

2. Pro stanovení nároků podle této smlouvy budou vzaty v úvahu všechny doby pojištění získané podle právních předpisů smluvních států před vstupem Smlouvy v platnost.

3. S výhradou odstavce 1 tohoto článku mohou nároky podle této smlouvy vzniknout i v případech pojistných událostí nastalých před jejím vstupem v platnost, s výjimkou jednorázových plateb.

4. Žádná dávka, která byla přiznána před datem vstupu této smlouvy v platnost, nebude přepočítávána.

Článek 36 - Vstup v platnost

1. Smluvní státy se budou navzájem informovat písemným oznámením, že všechny vnitrostátní požadavky nezbytné pro vstup Smlouvy v platnost byly splněny. Tato smlouva vstupuje v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, kdy poslední oznámení bylo doručeno druhému smluvnímu státu.

2. Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbude ve vztazích mezi oběma smluvními státy platnost Úmluva mezi Československou republikou a Rumunskou lidovou republikou o spolupráci v sociálních otázkách, podepsaná dne 2. května 1957 v Praze.

Článek 37 - Platnost a její skončení

1. Tato smlouva se sjednává na dobu neurčitou.

2. Každý ze smluvních států může Smlouvu vypovědět písemným oznámením druhému smluvnímu státu. V takovém případě tato smlouva pozbude platnosti prvního dne šestého měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo písemné oznámení doručeno druhému smluvnímu státu.

3. V případě výpovědi Smlouvy zůstanou všechny nároky získané podle jejích ustanovení zachovány a žádosti podané před ukončením platnosti Smlouvy budou řešeny podle jejích ustanovení.

Dáno v *Bukurešti* dne *24. září 2002* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, rumunském a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Za Rumunsko

Radek Pech, v.r.
mimořádný a zplnomocněný
velvyslanec

Marian Sârbu, v.r.
ministr práce a sociální solidarity